

ה' באלול תשפ"ה (29.8.2025)

פריחת חצבים בחולות כרמיה.
באתר האינטרנט על מסלולים של טיולי חצבים נכתב: "במסלול טיול זה טיילה משפחתו של ארנון זמורה הי"ד שלושה ימים לפני ה-7 לאוקטובר". ארנון היה קצין ימ"מ שגפל במבצע בו חולצו שלושה חטופים. בתמונה רואים אותו מאחורי החצבים. בתקווה להשבת יתר החטופים, סיומה של המלחמה, ולזקיפות קומה.

שבת פרשת שופטים

הדלקת נרות - 18:50, יציאת השבת - 19:45

גיליון 1677

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:00 - שיעור "בין המניינים" - הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

- קידוש לכבוד בר המצווה של נועם וולף

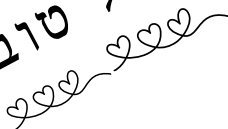

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 18:55

מזל טוב!

אסבא רבה דוד הראא ולבתיה
אהלאת הנינה
נכרה לעינת ודוד
בת אביסא ואוריה

אנוסא וואל בר המצווה
אהורים אור ויניב,
אסבתות ואסבים
עאנה ויסיב תרהר,
נורית ודיוויד וואל
אסבתא וסבא רבה
עארה ויוסקיה עאיר
אכל החמולה!!

להתראות בשמחות

- מסיבת בת המצווה של **שי-לי חן** תתקיים ביום רביעי, י' באלול (3.9).
- מסיבת בת המצווה של **אסיף וגנר** תתקיים ביום שני, ט"ו באלול (8.9).
- חתונתם של **מעין אפרתי ומיה** תתקיים ביום רביעי י"ז באלול (10.9). שבת שבע ברכות תתקיים מחוץ לקבוצה. בשבת פר' כי תצא יעלה מעיין לתורה ויתקיים קידוש.
- בר המצווה של **הדר הראל** תחול בשבת פרשת כי תבוא, י"ט באלול (12.9).
- שבת שבע ברכות של **שניר וורד טסלר** תחול בשבת פר' כי תבוא, י"ט באלול (12.9).

*לבעלי שמחות ניתנת עדיפות בקבלת דירות אירוח בשבתות.

על העיוורון הסלקטיבי

פרשת ראה

התורה דורשת מהשופטים עיוורון סלקטיבי

הצדק. עליו להישמר משוחד, ולשמור על עיניים פקוחות כדי לראות ולבחון את הדין מתוך נקיות כפיים, ללא נטייה כלפי מי מבעלי הדין.

אם כן, התורה דורשת מהשופטים עיוורון סלקטיבי, עליהם לא לראות את עושרם ומעמדם של בעלי הדין ויחד עם זאת להימנע מלהימשך אחר דברים שעלולים לעוות אותם מלראות את הצדק. נראה שעליהם לראות בעיקר את העובדות ואת המצב המשפטי של המקרה הנידון מבלי להתרשם מנסיבות חיצוניות.

בנוסף, עליהם לפקוח עיניים גם על עצמם. הרעיון של עיוורון סלקטיבי חשוב לכל אדם, מעצם היותנו שופטים, השופטים באופן תדיר את סביבתנו. הכוח לבחור מה לראות וממה להתעלם הוא חלק חשוב בהגות היהודית. ברוח של חודש אלול ניתן לומר שזה בדיוק מה שמבקש רבי אלימלך מליז'נסק בפיוט הידוע: "אדרבה, תן בליבנו, שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם", לבחור לראות את הטוב ולא את הרע שבאחר. לבחור לראות את יפי העולם, כפי שכותב נתן זך בשירו, ולא את הרע שבו.

ואולי פרשת שופטים מלמדת אותנו דבר נוסף בעניין הזה. העיוורון מומלץ כלפי חוץ, אך לא כלפי פנים. בעוד עלינו להיות עיוורים בזמן שאנחנו שופטים את האחר, אל לנו לאמץ את העיוורון כשאנו שופטים את עצמנו. השופטים נדרשו להימנע משוחד המעוות עיני חכמים, למרות שהם חכמים גדולים, שכן קל לאדם להעלים עין מהחולשות של עצמו. "אדם קרוב אצל עצמו", אומר הכלל התלמודי במסכת סנהדרין, ומלמד אותנו להימנע מעיוורון בזמן שאנחנו עושים חשבון נפש.

את ספרו של הסופר הפורטוגלי ז'וזה סאראמאגו, "על העיוורון", קראתי כשהייתי ילד. הרומן לא מתאים לילדים כלל וכלל, אך לא היה מי שיזהיר אותי על כך. אני זוכר שקראתי באימה על מגפת העיוורון שפשטה בעיר, את חוסר האונים של בני האדם כשהסדר הטבעי התדרדר אט אט לכאוס בזמן שיותר ויותר אנשים איבדו את חוש הראייה. מי שלא מעוניין לגלות את הסוף צריך לעצור כאן ולא להמשיך לקרוא, כי אציין שסופו של הספר מתסכל ביותר - הראייה פשוט חוזרת לכל תושבי העיר, מבלי שמוסבר מה גרם למגפת העיוורון להתפרץ.

רק בבגרותי הבנתי שבעצם סאראמאגו מביא משל מתוחכם על מצבה של החברה. לא צריך להסביר מה גורם לעיוורון, שכן זו תכונה נפוצה ביותר. העיוורון לצרכיו של האחר, לאינטרסים של הכלל, לא צריך לספר לנו מהו הדבר שגורם לאנשים לא לראות, אנחנו מכירים זאת מחיינו. פרשת השבוע פותחת בהוראה מבלבלת לשופטים, באותו פסוק הם נדרשים גם לראות וגם לא לראות, להיות עיוורים לחלוטין אבל לא להתעוור. מצד אחד אומר הפסוק, "לא תכיר פנים", היושב בדין צריך לא לזהות את מי שעומד מולו, להיות עיוור לאישיותו, מעמדו החברתי והכלכלי ומראהו. לא לשווא אלת הצדק במיתולוגיה הרומית, יוסטיציה, מגולמת על ידי אישה מכוסת עיניים, כמבטא חוסר משוא פנים.

אך באותה הנשימה, מצווה השופט שלא להתעוור - "ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים". אל לו לשופט לתת לטובות הנאה לסמא את עיניו ולהסתיר ממנו את האמת ואת

מטבח חוזר אלסל

דברים שנאמרו ע"י **רבקית שריד** בטקס הפתיחה של המטבח המחודש

המטבח יצא מכלל שימוש
ובקלות היה אפשר להיכנס לייאוש.

וכאן, נבחן

צוות מיומן

היודע להתעשת ברגעים הכי קשים

ולהפוך את הבלתי ייאמן לממשי

תחת תנאים כמעט בלתי אפשריים

הוא הצליח לקום ואת המתחם להרים

עם תנור וחצי, ללא מזגנים ומרחב

הוא תפקד בכל מצב, בכל שלב

איש האחזקה, חברנו **אביעד**,

מן הרגע הראשון ליווה את הפרויקט יד ביד

בלילות ובימים

אפילו הקבלנים היו המומים

צוות החשמלאים, **חזקי, יגאל, אלי ונחום**, עבדו נפלא

תוך כמה ימים הכניס תנורים לפעולה

כמובן נזכיר כאן

את **ברוך הירקן**

עליו עוד יסופר

שלאורך כל הדרך תמך ועזר.

לצוות חדר האוכל, לצוות המיומן

שתחזק, שתקתק, שדאג שהכל יהיה מוכן בזמן

לעינב ליוליה ואנה

לויטה, שירה, סלבה ולנה

לצוות הקפות, **לתרצה, עדו, שרית**

ולאחרונה הצטרפה **עירית**

לאחים אטיאס, **לשלמה ומשה**

שהתייצבו לכל משימה, ועבדו קשה

בלעדיכם, צוותים יקרים, כל זה לא היה קורה

וכמובן בעזרתו של הבורא.

לפני כשמונה חודשים, באמצע יום עבודה, זה קרה

ללא הכנה, ללא שום התרעה

בלי להודיע מראש, היא פשוט בחרה

להתמוטט לנו בשעת שיא, התקרה ...

כמי שעמדה סמוך לזירה

זה נשמע ממש נורא...

לא חלפו כמה שניות

ומתוך ההריסות

בעזרתה של **אלונה** ממחלקת הסלטים

זחלו, מבין ההריסות, שלושה נמלטים

טחלה, עוזר הטבח, ואחריו בנס בלתי רגיל

דידה, זחל, הסו-שף שלנו, **גיל**

ובמו עיניי ראיתי, בכבודו ובעצמו

את **שמואל**, השף שלנו, מחלץ ויוצא בכוחות עצמו

מנסה לרגע להבין את מה שקרה

מביט לאחור, אכן קרסה התקרה

ואז מתחילים לרוץ תרחישים בראש ומה לעשות?

מי עוד עלול להיות שם מתחת להריסות?

איפה **אלכס זאן ותוולדה**, עוזרי הטבח?

ובכלל, איפה כל צוות המטבח?

אלקה, צופית, שוש ודקלה

שירה ואולי גם **צילה**

ואלי והרצל ממחלקות השטיפה

אולי קרה להם איזה פיצוץ או דליפה...

ומה עם צוות המחלבה, **רמי אדואר ואיגור**,

אולי במקרה החליטו במטבח לעבור?

זה מתחם ענק עם המון מחלקות

וכך חולפות להן הדקות...

ולאט לאט מתבהרת התמונה, מתחילים לעכל

פציעות קלות, תודה לאל !!

אכן, קרה לנו כאן נס גדול

למרות שלא יצאנו ממנו כל כך בזול...

בשם כל חברי קבוצת יבנה, ובשם כל הסועדים
אנחנו לכם מאד מאד מודים.

ובפתחו של חודש אלול, נישא תפילה:
לשלום חיילינו, לבריאות פצועינו, לחזרת חטופינו
לסיום המלחמה בביטחון ובתקווה
ולכולנו, שתהיה שנה טובה.

ולבסוף, שלמעשה זו ההתחלה
למי שעמדו וניצחו על כל המקהלה
בקור רוח, ללא פאניקה ובהלה
ניווטו, כיוונו, משכו את זו העגלה
מגיעה להם תודה גדולה
לגמלי לדפי ולמיכל - אין לנו מספיק מילים
אתם באמת, באמת, באמת גדולים !!

המטבח המשופץ

אירוע הפתיחה המחודשת של המטבח

תזמורת בחדר האוכל הגדוש
בשבוע המעברים

היה שלום, מקלט / עם עדה וסטרייך

לפני שבועיים - סיים המקלט שליד מרכז יום וגן ירוק - את חייו. ומיד צפו אצלי זיכרונות ילדות. גרנו בבית שלפני המקלט. כשבנו את המקלט, המקום היה מלא בוך וסלעים גדולים, ואנחנו, הילדים, אהבנו ללכת לשם, מה שגרם להורינו כאב ראש לא קטן. אחרי כמה זמן סילקו את הסלעים, יצרו גבעה ושתלו עליה דשא. אחד התענוגות היה לטפס על השיפוע של המקלט. אני זוכרת שפעם, בערב פסח, אחי יענק'לה בר שלום נעל את הנעליים החדשות, ומיד רץ על השיפוע של המקלט, וחרטום הנעליים השתפשו לגמרי. הוא קיבל מהורינו מנה הגונה... המקלט היה פתוח כל הזמן, ושימש אותנו למשחקים. אני זוכרת שבכניסה הצפונית היה גרם מדרגות שאליו האור מבחוץ חדר, אך ככל שנכנסנו פנימה - נהיה חשוך. זה הפך כל משחק מחבואים להרפתקה. השמחה היתה עוד יותר גדולה כשילדי הסביבה הצטרפו - משפחת בוכאסטר (בקיבוץ: אריה ברנע ומרים בר דרומא), איתן (בקיבוץ: יואב), אלון ועוד. בשבתות הקיץ החמות, בטרם היו מאווררים ומזגנים, היה אבא לוקח כסא מתקפל ומניח אותו על המשטח בין שני החלקים של גרם המדרגות, מתיישב כשגבו לדלת, והאור מבחוץ נופל על דף הגמרא, אותו הקפיד ללמוד מדי יום. אני זוכרת שקרוב מאוד למקלט היה "מועדון ילדים". בני ובנות כיתות התיכון היו רוקדים שם בליל שבת, ואנחנו, הילדים, "נדבקנו" לחלונות כדי לצפות. כילדים חווינו גם את תהליך בניית הגן הירוק שאחריו היתה קרוסלה. היה שלום מקלט. הזיכרונות נשארים.

ספר חדש:

קול דמי אחיך

למה אנחנו נלחמים עם האחים שלנו?

מאת הרב אילעאי עופרן

הספר נמצא בחנות

טעות לעולם חוזרת

בשבוע שעבר פורסמה רשימת העולים לכיתה א'. החלק הכי מאתגר ברשימה היה לזהות את המגדר של **תמר, ניצן, יהלי, נעם, שיר, טל, ארבל, מעיין, זוהר, לוטם וקרני**, מה שדרש לסדר מחדש את הרשימה. התבקש גם לסדר אותה לפי א"ב (המלצה לכל מי ששולח רשימת שמות). בדרך לעריכה המחודשת, קרו שתי תקלות: שמה של **ניצן וגנר** נשמט מהרשימה. סליחה למשפחת וגנר, והצלחה בלימודים לניצן, **ויהלי כהן**, השלישי לבית אושר ואסף כהן, הוא בן, ששמו חמק בטעות לרשימה המקבילה. מערכת מבית

דברים לזכרו של עמרם לוי

גמליאל אטיאס

פרוסת לחם מהאמבטייה של החזרות הלחם ואוכל בהנאה. וכשביקשתי ממנו "עמרם בוא שבת איתנו לארוחת הבוקר בחד"א הממוזג" היה אומר לי "טוב ונוח לי פה על הארגז". כשרצינו לזרוק ירקות ופירות שהתיישנו עמרם היה לוקח את הארגזים ממין אותם ומחזיר לי באמירה "קח ותעשה מזה מרק או תבשל את זה, חבל על הירק וחבל על הכסף".

עמרם היה אדם ישר. עמרם היה מתפרנס מהעמלה שהיה גובה מאיתנו (בלעז המונח הוא "קומיסיון").

על כל קילו של פירות וירקות שמכר לנו, היה גובה בין 30-50 אגורות. בסוף כל יום, כשהיינו יושבים ועושים חשבון, שמת לי לב שעמרם חישוב קומיסיון נמוך ממה שמגיע לו ולא כיסה את יום העבודה שלו. רבתי אותו על מנת שייקח יותר מכפי שמגיע לו. והוא היה מתעקש ואומר לי "מדובר בכספי ציבור, אתה חייב לשמור עליהם".

עמרם שם את מבטחו בקבוצת יבנה ואנחנו בו.

עמרם היה איש צדיק, נתן המון צדקה בסתר. תמיד הייתי רואה אצלו ברכב כמה קרטונים נוספים של פירות וירקות, וכששאלתי אותו מה זה, בהתחלה שתק ולא הגיב, ולאחר זמן הבנתי שזה עבור משפחות נזקקות.

עמרם תמיד דאג לקיבוץ כמו שדאג לביתו שלו.

כשהייתי "נתקע" בלי לחם, ביצים או כל דבר אחר ביקשתי מעמרם שיקפוץ לקנות עבורנו.

לעמרם היה חוש טכני, הוא ידע לתקן כמעט כל דבר ואם לא הצליח, היה מתקשר לבן שלו, רחמים, ואומר לו "רחמים, אתה חייב להגיע לקבוצת יבנה לתקן תנור או מכונה", וכך היה.

אהבתי את עמרם, אדם מיוחד.

יהי זכרו ברוך

בשבוע שעבר הלך לעולמו עמרם לוי. זכינו במשך 40 שנה לעבוד עם עמרם, "איש הירקות והפירות" של הקיבוץ.

הכל החל לפני ארבעים שנה, שנות דור, עת היה רמי עפרוני ז"ל האקונום, ואליקים יבדל"א העוזר שלו. לאורך כל השנים עמרם הכיר לרמי תודה על כך. מאז ועד לפני כעשר שנים היה עמרם המזין והמכלכל שלנו. אני קראתי לו "המשביר לכל הארץ".

פעמיים בשבוע ולפעמים גם ארבע פעמים, הכל לפי הצורך, היה עמרם נוסע לשוק הסיטונאי ברחובות על מנת לקנות עבורנו פירות וירקות.

גם אני זכיתי לעבוד עם עמרם. והכרתי אדם חרוץ וצנוע שהסתפק במועט. אדם ישר, שרצה להתפרנס בכבוד, ואדם צדיק. בשנים האחרונות כשעמרם חלה, ברוך, הבן שלו, החליף את אביו והפך לירקן של הקיבוץ, וכמו שנאמר, התפוח לא נפל רחוק מהעץ...

עמרם היה אדם חרוץ, שהשכים קום עוד לפני קול הקורא ונסע לשוק עם הטנדר הישן שלו על מנת להביא לנו ירקות ופירות. לעיתים התלוויתי אליו לשוק הסיטונאי ותמיד היה אומר לי "בוא תראה מאיפה מגיעים לכם הפירות והירקות". ושם, בשוק מול הסיטונאים, היה נלחם על המחיר ותמיד מצליח להוריד אותו - מחזה נדיר של איש שדואג לטובת הקיבוץ ומתעקש כאילו שזה יוצא מכיסו. ממנו גם למדתי את רזי הקנייה.

עמרם היה אדם צנוע. כאשר היה גומר לפרוק את כל הסחורה ומסדר על המדפים במקררים במטבח שלנו, היה לוקח ארגז ריק של תנובה, הופך אותו, מתיישב עליו, מוציא גביע לבן, לוקח

מה את עושה?

מחוננים - לא מה שחשבתם

יונה עפרוני

רקע

מזה כשש שנים, לצד עבודתי כמורה לאמנות במסגרות שונות, אני מלמדת במשרה חלקית בביה"ס "מרום" באשדוד, שהוא מרכז לתלמידים מצטיינים ומחוננים מכיתות ג'-ח', והילדים שלומדים בו מגיעים ליום העשרה פעם בשבוע. עם תואר שני בחינוך לאמנות ותעודת הוראה - זכיתי בתפקיד ונחשפתי לעולם התלמידים המחוננים. לביה"ס "מרום" מגיעים גם ילדים מיישובי המועצה האזורית חבל יבנה, ואני זוכה לפגוש שם גם יבנאים.

מה הכוונה מחוננים?

משרד החינוך מקיים בחינות איתור לכלל ילדי כיתות ב' בישראל. מי שקיבל מ-97 ומעלה נחשב מחונן ומי שקיבל בין 90 ל-97 נחשב מצטיין.

מה מאפיין תלמידים אלו?

הם מאוד סקרנים וכל דבר מעניין אותם, ולכן לפעמים חלקם מאוד תזזיתיים, מה שייראה מהצד כמו היפר-אקטיביות אך למעשה זו הצפה חושית. כדי להיכנס למוח של ילדים כאלו תנסו רגע ללכת ככה ברחוב: פתאום אתם רואים מכונית חשמלית וממש מעניין אתכם להבין איך היא פועלת, ואז אתם מתבוננים בשמים ורואים כוכבים, וממש מעניין אתכם להבין את כל מערכת הכוכבים הזו. אתם מבינים? כל הזמן המוח עובד, לא כבה. בכיתה הם ממש רוצים לספר את כל מה שהם למדו וקראו אבל תחומי העניין שלהם שונים משל שאר הילדים ולאף אחד אין כוח לשמוע אותם (די! אתה חופר, וכד'...). ולעיתים אפשר להגיע כך לאומללות.

אין מתנות חיים...

נכון, באנגלית זה נשמע יותר טוב: GIFTED CHILDREN. היכולות הקוגניטיביות הגבוהות באות לעיתים על חשבון היכולות הרגשיות והחברתיות, וזה מכונה אסינכרוניות, כשבאופן כללי זה אומר שיש חוסר התאמה בין היכולת הקוגניטיבית לבין היכולת

הרגשית מבחינת הגיל שלהם: מבחינה שכלית הם כמה שנים מעל הגיל שלהם ומבחינה רגשית לפעמים הם מותאמי גיל, אבל פעמים רבות הם מתחת, שזה כבר אסינכרוניות.

במה זה מתבטא?

למשל שתי בנות בכיתה ג' רבות על הטוש של הלוח: "היא לקחה לי" וכו'... אני אומרת להן: "יש פה על השולחן בקופסא עוד 12 טושים מצוינים! חדשים!". אז לא! שתיהן רוצות את הטוש הספציפי הזה, וממש בא לי להגיד להן: אבל אתן כל כך חכמות למה אתן רבות על שטות כזאת? את הפער הזה אנחנו מנסים לצמצם על ידי מתן כלים למודעות ולהתנהגות מיטבית בחברה. אנחנו עובדים הרבה על גיבוש כיתתי, מתן משימות שמחייבות שיתוף פעולה וכיוצא בזה, כדי לחזק את המיומנויות החברתיות.

אז כן... לא פשוט להם. פעם סיפרה אחת התלמידות שעוד מעט יש לה יום הולדת אבל היא לא שמחה. שאלתי אותה: "למה?" והיא ענתה: "כי בשנה שעברה אף אחד לא בא ליום הולדת שלי...". לשמוע דבר כזה שובר לי את הלב, וכמובן שעדכנתי בעניין את היועצת שתסייע לה עם האתגרים החברתיים שהיא מתמודדת איתם.

חשוב לציין שאלו מאפיינים סטטיסטיים שנמצאו במחקרים ובסופו של דבר לכל ילד וילדה יש מאפייני אישיות מיוחדים להם, ויש תלמידים שנופלים בסטטיסטיקה, שאלוהים חנן אותם בכל האינטליגנציות.

מה כאלהם הלימודים הם?

הלימודים בביה"ס למחוננים הם במתכונת שונה מאוד ממה שלומדים בביה"ס סטנדרטי. קודם כל משתמשים בטרמינולוגיה מהעולם האקדמי. כלומר: לשיעור שאורכו שעה וחצי, קוראים "קורס" ויש סמסטר א' וסמסטר ב'. רק בלי החופשה ביניהם ובלי מבחנים. כמו כן אין שיעורי בית אלא פרויקטים,

תוצרים ומשימות לימודיות שאותם מציגים התלמידים ביריד תוצרים בסוף השנה. הקורסים הם נתונים ואין בחירה, אך הם מגיעים מאשכולות שונים: הומניסטיקה, מדעים ואמנויות, כאשר המורים עצמם כותבים את תכנית הלימודים לקורס. ובאופן כללי הלמידה שם מותאמת לצרכים של תלמידים מחוננים.

מה מאפיין את הלמידה?

אחד המאפיינים של תלמידים מחוננים הוא הלמידה האוטונומית: הם מאד מקוריים והם אוהבים לעשות וליזום בעצמם, (תחשבו רגע על יזמי היי-טק) אז הלמידה היא מאד פעילה, כאשר בכל קורס מוכוונים להכנת תוצר. באמנות ברור שיש תוצר אז השיעור בנוי כך ש-25-20 דקות לכל היותר מוקדשות לחלק מובנה של הלמידה בנושא הקורס, ובשאר השיעור עובדים בסדנה עם מגוון חומרים (דומה למה שיש במקלט יצירה, אם כי אני מודה שבקיבוץ יותר יפה...). והתלמידים מאד אוהבים ליצור, לבנות. יש סטיגמה על ילדים כאלו שהם כביכול ספונים כל היום בתוך ספר, ואכן הם מאד אוהבים לקרוא - אך הם גם מאד יצירתיים בחשיבה ובעשייה, ויצליחו למצוא פתרונות לבעיות. כלומר, הם ברוב המקרים יצליחו להוציא לפועל את הרעיון שיש להם בראש, בצורה מושלמת. זה באמת משהו שמדהים אותי בכל פעם מחדש - היכולות הגבוהות שלהם ביחס לגילם בבנייה של האלמנט שהם תיכננו. בשיעור תקשורת הם יפיקו עיתון ויכתבו כתבות. בשיעור פיזיקה הם יערכו ניסויים וכן הלאה.

מאפיין נוסף הוא שהלמידה היא בין תחומית, ובכל שיעור יש התייחסות לנושא הנלמד בקורס דרך תחום דעת אחר. למשל בקורס שלימדתי על צבעים, באחד השיעורים למדנו על ההיבט הפיזיקאלי של הצבע שהוא למעשה אור (חלקיקים או גלים), מה שקוראים: "האור הנראה שעל הספקטרום

האלקטרומגנטי". (ושלא יהיה לכם ספק לרגע שכדי להבין את זה לקחתי כמה שיעורים אצל המורה לפיזיקה). ומה שעוד מעניין הוא שיש אמנים שממש יצרו בהשראת ההיבט הפיזיקאלי הזה של הצבע. עוד מאפיין אחד חשוב הוא שהלמידה היא על פי אסטרטגיות חשיבה מסדר גבוה (להלן חמ"ג) שכוללות בין השאר: מיון, השוואה, הסקת מסקנות, דילמות מוסריות, מיזוג מידע ועוד, וכשאני מסיימת לכתוב את הקורס אני עוברת על כל מערכי השיעור ובודקת באלו חלקים של הקורס אפשר להוסיף עוד אסטרטגיות למידה של חמ"ג.

אם ביה"ס למחוננים נותן חסות
מסלול לתלמידים כאלו, אז למה
באלות הם מליצים להם רק יום
בשבוע ולא לכל השבוע?

כזה בדיוק העניין - שחינוך הוא לא רק לבוא וללמוד חומר אלא גם לתת לתלמידים כלים להצליח בחיים הבוגרים. במציאות אנחנו ניתקל בכל מיני סוגים של אנשים ואנחנו נידרש לשתף איתם פעולה ולדעת להסתדר איתם. אז כך למעשה הם מרוויחים מכל העולמות: כשהם באים ללמוד בביה"ס למחוננים הם זוכים להכיר עוד ילדים עם מאפיינים כשלהם והם גם לומדים עם ילדים בביה"ס הרגיל.

לסיום, זו הזדמנות לשלוח ברכת הצלחה לכלל התלמידים והתלמידות שמתחילים שנת לימודים חדשה בשבוע הבא. אתם התלמידים אולי חייבים להגיע לביה"ס מתוקף חוק חינוך, אך המורים מגיעים לביה"ס מבחירה, פשוט - כי הם אוהבים אתכם! ושמחים ללוות אתכם בשנים מאד משמעותיות בחייכם, בצחוקים וברגעים הפחות שמחים, בקשיים ובהצלחות, וליהנות מהשטותיות ומהרעיונות המקוריים שלכם.

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה: אחיות - בוקר 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 12:30-9:00.

בצהריים בימים א'-ג' 15:00-14:00, וביום ה', 18:00-14:00.

ד"ר מולא : יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00. יום ה' 17:40-15:40.

ביום רביעי צוות הבריאות יוצא ליום ענף והמרפאה תהיה סגורה. במקרים דחופים בלבד ניתן יהיה לפנות לאחות חירום.

משולחנו של מנהל חברה ופרט

קובי שטיין

מתחילת ספטמבר, כך יהיה. על כן, אני מבקש מכל מי שמסיבה זו או אחרת בכל זאת זקוק להחרגה, אנא דברו איתי. במקרים רפואיים, אנא צרפו גם אישור רפואי. זו אחריותו של החבר לעדכן, כשצורך נקודתי עולה וגם כשהוא חולף, וגם כאשר הצורך הוא קבוע. אנו נדע להתגמש.

ליווי והארכה של מסלול צעירים - לקראת האספה:

אחד מהסעיפים שיובאו בפני האספה במוצ"ש הוא שני שינויים במסלול הצעירים, אשר המשותף להם הוא שהם מוכוונים קליטה. כיום, לאחר שצעירים נכנסים לשלב העצמאות הכלכלית של המסלול, המחשבה על קליטה נראית רחוקה ולא רלוונטית. למעשה, בליווי של ועדת צעירים, ישנו ניסיון לסייע היכן שהצעירים מבקשים בהתארגנות מול דרישות הקיבוץ. עם כניסתי לתפקיד והשתלבותי בוועדות קליטה וצעירים, חשתי שיש צורך לשלב אוריינטציה של קליטה גם תוך ליווי הצעירים. כלומר לעזור להם ולנו לחשוב גם על הצעד הבא, ולקבל החלטות שיכולות להשפיע על קליטתם בקיבוץ, אם יבחרו בכך. לצורך כך, ההצעה שתובא בפני האספה כוללת, קודם כל, הצעה לליווי של ועדת קליטה עוד בשלב של מסלול הצעירים - למי שיבחרו בכך.

השינוי השני נובע מכך שאנו מעדיפים לקלוט לחברות זוגות ולא יחידים, מסיבות ידועות. העדפה זו הותירה את היחידים, אלו שטרם מצאו את המשלים/ה שלהם, עם אפשרות אחת בלבד בתום מסלול הצעירים, והיא עזיבה עד שימצאו את בח"ל המיוחל ויבחרו יחד לחזור ולהיקלט כחברים. מצב זה נוצר משום שלא ניתן (בעיקרון) להיות בקיבוץ ללא מעמד ("מסלול צעירים" "אורחות" "מועמדות" או "חברות" אלו סוגי מעמד). מאחר ואנו רוצים בקליטת בנינו ובנותינו, גם אם טרם נישאו, אנו מבקשים להוסיף אפשרות להאריך, עבור מי שטרם נישאו, את המעמד שנקרא "מסלול צעירים" בעוד מספר שנים, לאחר שנגמרת העצמאות הכלכלית (בגיל 30). המטרה היא לאפשר בתוך פרק זמן זה, למי שמעוניינים בקליטה ומתאימים לקליטה, להמשיך לחיות בתוכנו כ"שיתופניקים" במעמד של "אורחות". על כל זה ועוד אסביר בע"ה במוצאי שבת. שווה לבוא.

חדר אוכל - חזרה לארוחות - באירוע חגיגי, ביום שני זה נחתך סרט החניכה של המטבח החדש. אין מילים שיכולות לתאר את הכרת הטוב שיש לנו לצוות ענף המזון אשר עבד במשך חודשים רבים בתנאים כל כך מאתגרים, וסיפק לנו את צרכינו הקולינארים במאור פנים וביד רחבה. כעת, כשבהדרגה חוזרים הדברים לקדמותם, עולה שוב השאלה על חזרת ארוחות השבת והחג בחדר האוכל. כזכור, הארוחות נפסקו משום שההתארגנות במטבח הקשתה מאוד על מערך התורנים. אך זכור לא פחות, אני מניח, שעוד בטרם קרס המטבח, שאלת נחיצותן, ולייתר דיוק הצדקת קיומן, של ארוחות אלו ריחף באוויר. הדבר הגיע אל האספה, וההחלטה נדחתה. אך ברור לכולנו שכמות סועדים מצומצמת הדורשת כמות תורנים נרחבת, מותירה את השאלה על כנה. כמו כן, התקופה הארוכה שבה אכלנו בבית, יש יסוד להניח שתרמה לדילול הביקוש לארוחות.

קיימנו פגישה בנושא יחד עם צוות ענף המזון. אנו בפתח עונת החגים, וחשוב לקבל החלטות. לעת עתה, לארוחות הבוצ"ר של החגים תתאפשר הרשמה לסעודה בחדר האוכל. לגבי ארוחות ליל שבת וליל חג, אשר התאפיינו בדלילות נוכחים, אנו נקיים בקרוב סקר רצונות, ושיח משותף של חשיבה. בסקר ובשיח לא נרצה רק לדעת מי מעוניין ומי לא, אלא גם כיצד החברים רואים את חשיבות ונחיצות הארוחות? אלו התאמות או שינויים נדרשים אם ברצוננו לשמרן? ועוד. ישנה החלטה של האספה שהפסקה של הארוחות מחייבת הצבעה באספה, ולכן אם אכן יתברר שזה הכיוון, הדברים יובאו בפני הציבור להצבעה. אישית, הייתי שמח לראות את הארוחות הללו נמשכות. אבל ההחלטה היא של כולנו, וההצבעה ברגליים לא פחות חשובה בעניין זה מאשר ההצבעה בידים.

שמירות - איפוס - לפני כחודש וקצת עדכנתי שיש בכוונתנו "לאפס" את כלל ההחרגות בשמירה משתי סיבות:

הראשונה היא שאין מעקב מסודר מי נדרש להחרגה באופן זמני ומי נדרש לכך באופן קבוע, וההחרגות רבות מספור. שנית, המהלך נועד להביא לחלוקה שוויונית יותר של נטל השמירה. החל

משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

רכב תהיה אסורה. אנו מודעים לאי הנוחות הנגרמת מסגירת עורק מרכזי כל כך בקיבוץ, אבל אין דרך אחרת לסלול את הכביש. נעשה מאמץ לעבוד במקטעים כמה שאפשר (וכך לא לסגור את כל הכביש מצפון עד דרום) וכן לאפשר מעברים להולכי רגל בימי שבתות וחגים. יחד עם זאת, אנחנו לא בטוחים שזה יתאפשר בכל מצב ומבקשים את ההבנה שלכם והסבלנות, למרות חוסר הנוחות. עדכונים רלבנטיים יישלחו, כרגיל, בקבוצות "ידיעות יבנה".

סיום אבן דרך ב'

לפני כשבועיים נכנסו שתי המשפחות האחרונות בשלב אבן דרך ב' - משפחות **שרקי ואניקסטר ש&ש** למעון החדש. ברכות למשפחות על ביתן החדש - מי ייתן ותדעו במקום זה רק שמחה. בכך הסתיים שלב האכלוס של אבן דרך ב'. בימים אלו עובדים על הגיוון והנוי בשכונה זו. במקביל יעבדו על הכביש, כך שנראה שבעתיד הקרוב השכונה תושלם ואיתה מראה המחנה החדש. זו הזדמנות להודות לכל העוסקים במלאכת הבינוי - **זהר ברטוב** שמצליח להזיז הרים ולהיענות לצרכים השונים והמגוונים של החברים. **לשרה בלנקשטיין** שמלווה את החברים, דואגת לפרטים הקטנים ומוודאת שהכל נעשה על הצד הטוב ביותר, לצוות הביצוע - **מיכל סופר ברלב, חנה שריד, אבשלום טסלר ותמר מרוז** שדואגים להיבטים הרחבים והקטנים של הבנייה וליהודה **שריד** שאחראי על ארגון ההובלות. בזכות העבודה המשותפת של כולכם, יחד עם עוד הרבה אנשי מקצוע משלנו וקבלנים חיצוניים, אנחנו מצליחים להתקדם בפרויקט הבניה העצום שלקחנו על עצמנו בקצב משביע רצון לטובת כולם.

וכדברי דוד המלך, במזמור שהתחלנו לומר השבוע: "אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש. שבתי בבית ה' כל ימי חיי, לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו" שבת שלום

ימי הקיץ מתקצרים, מזג האוויר מתמתן, חודש אלול כבר נכנס ותחושת ההתחדשות מתחילה לפעם. בתפילות הבוקר עולה תרועת השופר, בתפילה שתפתח שערי שמים ובקרוב נוכל לחגוג עם כל אחינו, כשכל אחד בביתו ועם משפחתו.

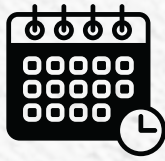
בימים אלו נכנסים הילדים חזרה למסגרות, ובע"ה בשבוע הבא יחזרו לביה"ס. זוהי הזדמנות להגיד תודה לוועדת תרבות על ארגון פעילויות לשבוע המעברים. הדבר לא מובן מאליו כלל. לכאורה, בשבוע הזה המערכות סגורות ומשפחות מוצאות תעסוקה בכוחות עצמן. בכל זאת, אצלנו, ועדות תרבות והגיל השלישי דואגות לקיים פעילויות לילדים ולנכדים, על מנת להקל על ההורים, הסבים והסבתות, ולהעשיר את ימיהם גם בימי החופש. אכן המעטפת שניתנת לנו כחברים היא יום-יומית וכללית - ועל כך תודות לכל העוסקים במלאכה. בהזדמנות זו גם נאחל הצלחה רבה למורות, למטפלות ולמדריכות שמתחילות את שנת הלימודים וכמובן לכלל הילדים שעולים כיתה ובמיוחד לאלו שעולים לכתה א' - הצלחה רבה בדרככם החדשה!

אספת חברים

במוצאי שבת נחזור לאספה, לאחר הפוגה קלה. על הפרק - בחירתן של נשיאות האספה ושל הנהלת המשק. שתי ההצבעות יתקיימו בקלפי מחוץ לאספה. בנוסף נדון בשינוי בתקנון צעירים (ראו מה שקובי כתב). סעיף אחרון עוסק בהזזת הגדר שסביב הבריכה. השינוי מוצע על מנת לפתוח את הדשא מזרחית לבריכה לכלל הציבור בכל השנה.

כביש השדרה

כפי שכבר נמסר, העבודות בכביש השדרה יחלו בשבוע הבא. הן כוללות עבודה על תשתיות וסלילת כביש חדש, וצפויות להימשך כשלושה חודשים. במהלך תקופה זו חלקים מהכביש יהיו סגורים לתנועה. כל תנועה - הן של הולכי רגל והן של כלי

יומן השבוע

- בר מצווה נועם וולף - בשבת
- ירקונים למשואות שבגוש - ביום רביעי, יציאה: 16:00, חזרה משוערת: 21:00

עד מתי? / ע.ע

ומספרות את הכל	בפניסה זוג נעלים נצב
מהשעון אוזל החול	זקוף גאה כצמח החצב
והוא הנצב על המפתן	כמתין לבעליו פנוע
כנטע זר לא מובן.	לצאת טוב לנוע לנוע
חולפים ימים, חדשים	צימידן מאבק בפלון
כלם כבר מתשים	ארוז, מוכן, צאתך לשלום
רכבת הרים בלי סוף	ו"העזר" העזרה שאורזת
חסר קצת אור לשאף.	שוב ושוב ושוב רומזת
אם תראו אותן בשבילים	תמתין, תשאר עוד רגע
חיכו חזקו חבקו אותן	פאן במבצר אין פגע
שאלו ברוו לשלומן	והוא משפיל מבט אומר
הן הלוחמות השקטות	החבר'ה, הצות, לא יותר
לצערנו הן מעטות	והיא מבינה בשתיקה.
נושאות בעל השרות	לוקח לדרך דבר מתיקה.
לאט לאט הן מעוט	
נותר לנו רק לעזר	נפרגן נתמד בגבורות
לא להשאירן מאחור	הן הכוח כל הדורות
בתפלה לבורא עולם	העינים שלהן פבויות
שישובו בשלום לביתם.	

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.